„näe imed, eks seal ei tule mu sulane Madis, noh, ma maksan talle oma palga käte.“ Sai seda öeldud, wärawad prantsatasid lahti, ja tema kargab lipsti wälja nagu kas, hakkab Madikse rindust kinni ja kisub ta südamest ühe hea peutäie werd wälja, wiskab möned tilgad ülesse taewa poole, ütleb: „Se olgu sinu eest!“ jälle möned tilgad: „Se on su poja Kristohwri eest!“ ja kolmat korda weel: „Se olgu sinu poja poja eest!“ Madis tunneb põrguwalu südames, aga ei wöi keelda, peab kannatama.

Hommiku wara rääkis seda unenägu oma naesterahwale üles; sesinane waene loom tahtis meelt peagi äraheita, nii oli tema ehmatand; hakkas nutma ja meest Jumala keeli paluma, et pidi ommeti waese ilmasüüta inimese peale armu heitma ja mite meelega ise enese ja oma laste kaela nii suurt önnetust koormama. Aga mees ei tahtnud niisamuti kui Pilatus oma naese manitsemist ja palumist kuulda wõtta, waid käskis meest kohtupaika wia. Wõlla al, kui mehel juba

kõis kaelas, ütles Madis salaja tema kõrwa: „Waata nüüd, Mihkel, wiinamäed lähewad odawaks!“ Siis mees hakand suure healega ikitama ja nutma, sirutand kät Madikse poole ja öölnud: „Oh sina kuri ja üleannetu loom, se olgu sulle töeste teada, et sa pead otsust andma Jumalale, mispärast sa mind oled surma käte annud, ja miks sa mu naese leseks ja mu lapsed waesteks lasteks oled teinud. — Madis Pühler, ennegu homme pääw algab, kutsun mina sind Jumala kohtu järje ete wastust anda su ülekohtuse töö pärast!“ Sai ta neid sõnu öeldud, lükati teda redelist maha ja ta heitis oma hingge.

Koormatud südame tunnistusel on wali heal juures, ei saagi inimene tema eest kõrwad nii kinnisulutud, et enam ei peaks kuulma tema noomimist ja ähwardamist. Ei Madiksel rahu kuskil pool sel pääwal. Enne lõunat pärast mehe poomist jooksis rahuta majas edasi tagasi, nagu oleks kuriwaim ta kannul, ühest toast kippus teisse, siis läks pööninggule, sealt ruttas alla keldrisse otsegu pöleks elaw tuli ta jalge al. Pärast lõu-

Eesti-maa-rahwa Kalender 1862.